

fremmest altid spørger mig selv, om der i mine Dine er noget Godt, noget Egentligt vundet ved den Sag, som jeg giver Medhold ved et foreliggende Forslags Antagelse; thi dersom jeg ikke finder det, saa maa jeg sige, at skulde jeg alligevel give Noget min Stemme, da maatte det netop være det Alleruffikreste, som jeg turde vente aldrig vilde blive stadfæstet. Naar man nemlig blot seer paa den størst mulige Sikkerhed, vil jeg dog minde om, at man ved at komme i livsvarigt Fængsel, i en vis Henseende, faaer en langt større Sikkerhed, end man har ved at være paa fri Fod. Saa vidt jeg kunde skjønne forrige Gang, da denne Sag behandlede heri Thinget, og under den nuværende Behandling, som ikke efter min Forstand har gjort nogen Forandring deri, da var det en friere Rørelse for den valgte Deel af Kjøbenhavns Communalbestyrelse, som den ærede Ordfører ansaae for Hovedsagen, der om muligt maatte vindes. Han erklærede derfor, at dersom dette ikke kunde vindes, saa regnede han det slet ikke, om der i Henseende til Administrationen, i Henseende til Bestyrelsens simplere, hurtigere og lettere Udførelse derved kunde vindes noget Fremskridt, da han deels ikke ansaae det for saa stor en Binding, at der derfor skulde gjøres enten store Anstrængelser eller Opoffrelser, og paa den anden Side meente, at der i den Henseende allerede under de bestaaende Vilkaar kunde foregaae store Forbedringer. Dersom han altsaa nu skulde mene, at om end Hovedsagen ikke vandtes, kunde der dog være Noget vundet ved en Lov som den nærværende, da kan jeg ikke forstaae Andet, end at det maatte være ved en Udvildelse af Valgretten, som i alt Fald gjorde den valgte Deel af Communalbestyrelsen folkeligere og stærkere. Jeg hørte jo nok under Sagens 2den Behandling, at han for at gøre det muligt, at Loven kunde gaae igennem, vilde gjøre en stor, ja tilvisse stor Indrømmelse, en Indrømmelse, med Hensyn til hvilken den høitærede Indenrigsminister har brugt det stærke Udtryk, at den egentlige Communalbestyrelse, Repræsentantskabet, derved vilde miste sit Hoved, men jeg hørte ikke, at han paa nogen Maade sagde, at han, naar Loven var gaaet igjen-

nem ved 2den Behandling, ogsaa maastee vilde opoffre § 20 og derved Udvildelsen af Valgretten, saa at jeg rigtignot ikke kan forstaae Andet, end at ved Opgivelsen af § 20 har Fleertallet opgivet Alt, hvad det fra Begyndelsen af lagde Vægt paa, ligesaa lidt som jeg kan stemme for, at § 20 nu igjen skal gaae ud, ligesaa lidt kan jeg finde, at Thinget derved kun forkastede en Enkeltmands Tanke; thi det forkastede derved sin egen udtalte Dverbetvælsning. Det forekommer mig derfor at være aldeles uberettiget, naar enkelte Rigsdagsmand ved denne Leilighed have sagt, at dette Spørgsmaal er Noget, som ligger ganske udenfor Sagen, og som man har kastet ind i Forhandlingen, thi dersom Noget har kastet det ind, saa er det Thinget i det Hele, og det maa altsaa forudsættes, at det i Thingets Bevidsthed ikke stod som noget aldeles Fremmed, men som det, der baade kunde lade sig forene og i Frihedens Interesse maatte være forenet med de øvrige Forslag. Jeg kan paa ingen Maade stemme imod denne Paragraph, der i mine Dine er det eneste Tegn paa et friere Element, som jeg kunde ønske i det hele Forslag; men paa den anden Side kan jeg, hvad enten denne Paragraph vedtages eller ikke, hverken stemme for Fleertallets eller Mindretallets Forslag, da jeg finder, som den ærede Ordfører ogsaa sagde fra Begyndelsen af, at man hellere maa vente en længere Tid, end at man nu med alle disse Anstrængelser skulde faae en Lov, hvorved der dog ikke vindes det Allermindste, og som man har langt mindre Udset til at faae forandret end den nu bestaaende Tingenes Orden.

Ordføreren: I Anledning af, hvad den ærede sidste Taler yttede, skal jeg kun bemærke, at jeg forsaavidt har forandret Standpunkt, siden denne Sag forrige Gang var under Forhandling, som jeg dengang ikke troede, at jeg skulde komme i den Nødvendighed at maatte tilraade Thinget at opgive § 20. Det er ogsaa kun efter stor Betænkelighed, at jeg har besluttet mig dertil; men jeg maa bede vel at erindre, at idet Udvalget stiller et Endringsforslag om, at § 20 skal gaae ud, er Para-